

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ . . . δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ . . . φρ. 10,—

Ἐξάμηνος . . . 4,50

Ἐξάμηνος . . . 5,50

Τρίμηνος . . . 2,50

Τρίμηνος . . . 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰουλίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 35

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ MAURICE CHAMPAGNE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων : — Εἰς τὸ ἀκυβέρνητον, τὸ κινδυνεῦον ἀεροπλοῖον τοῦ ἱατροῦ Οὐῒξων, ὁ ὑπρέτης του Καρακάς, ἐν ᾧ ἡτοιμάζετο νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὸ δώμα εἰς τὸν θάλαμον τῶν μηχανῶν καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὸ κυβερνήσῃ καὶ νὰ τὸ σώσῃ, βλέπει ἔξωθεν δύο ἀνθρώπους νὰ αναβαίνουν ἀπὸ ἐκεῖ. Ἦσαν οἱ δύο ἀνυποκρίτους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀφίσῃ κάτω λιποθύμους καὶ λησμονήσαν. Πρὸς μεγάλῃν του δυνάμει ἐκπλήξιν, ἀκούει ὅτι ὁ μὲν εἰς εἰνὸς πλοίαρχος Χάρρυ Τζήνφοκ ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν, ὁ δὲ ἄλλος ὁ μηχανικὸς Κῦρος Κούντ ἀπὸ τὸ Πιττςβούργον! Ἐνθυμεῖται ὅτι δύο κύριοι μὲ ἀυτὰ τὰ ὀνόματα εἶχον ἔλθῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν ἱατρὸν Οὐῒξων. Τοὺς κυττάζει καὶ τοὺς ἀναγνωρίζει. Καὶ τότε, βέβαιος πλέον ὅτι δὲν ἔχει νὰ κάμῃ μὲ κακούργους, τοὺς πλησιάζει καὶ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις των ὡς ἑξῆς :

— Ἐρωτᾷτε ποῦ εὐρίσχεσθε, κύριοι ; Ἀλλὰ μαζὺ μου, διάβολε ! καὶ ὀφείλω νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι εὐρισκόμεθα καὶ οἱ τρεῖς εἰς μίαν πολὺ ἀλλόκοτον θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος ὅπου εὐρισκόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὁμολογῶ ὅτι δὲν γνωρίζω περὶ σσότερα ἀπὸ σᾶς, διότι ἕως τώρα δὲν ἤυρα οὔτε καιρὸν οὔτε ἡσυχίαν νὰ τὸ ἐξακριβώσω. Ὅπωςδὴποτε, εἰμεθα μακρὰν ἀπὸ τὸ Σικάγον. Εἰμπορεῖτε νὰ πεισθῇτε μόνον σας, ἂν ρίψετε μίαν ματιὰν ἀπὸ τὰ κάγγελα αὐτῆς τῆς ταρατσας, ἢ ὅποια εἶνε...κατάστροφμα. Ὅρίστε!... πλησιάσατε κύριοι, πλησιάσατε καὶ.. κυττάξατε! Τὸ θέαμα εἶνε πολὺ γραφικὸν καὶ δὲν στοιχίζει τίποτε.

Αὐτὰ ἀλέχθησαν εἰς φαιδρὸν, εὐθυμον τόνον, τσαχπίνικον μάλιστα, ὑπὸ τὸν ὅποιον ὁμῶς διεκρίνετο κάποια στενωχωρία, κάποιος θυμὸς διὰ τὴν τὸσον δυσάρεστον περιπέτειαν.

Ταυτοχρόνως ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ μηχανικὸς ὑπακούουν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Νικόλα Καρακά.

Καὶ ὅπως τὸ ἔκαμε πρὸ ὀλίγον αὐτός, πλησιάζουν καὶ οἱ δύο τὸ κιγκλιδωμά,

σκύπτουν, κυττάζουν(*) καὶ, ἀποτόμως ριπτονται πρὸς τὰ ὀπίσω μὲ κραυγὴν τρόμου.

Ὁ μηχανικὸς ὠχρίσεν ὁ σύντροφός του ἀπεναντίας ἡσθάνθη τὸ αἷμα νὰ τοῦ ἀναδύνη εἰς τὸ κεφάλι...

Μίαν στιγμήν, μὲ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια καὶ μ' ἐλαφρότατον σαρκαστικὸν μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλιν, ὁ ὑπρέτης τοῦ ἱατροῦ Οὐῒξων ἀπολαμβάνει τὴν ἐκπλήξιν τῶν συνεπιβατῶν του.

Καὶ ἔπειτα, σχεδὸν ἀμέσως, ἀνακράζει :

— Ἐπληροφορήθητε, πιστεύω, κύριοι, μὲ τὸ παραπάνω!.. Δὲν μένει τώρα νὰ μάθωμεν παρὰ πῶς θὰ βγοῦμε ἀπ' αὐτῇ τῇ θέσι. Πρέπει νὰ τὸ συζητήσωμε καὶ εἰμεθα γι' αὐτὸ τρεῖς : ἓνας πλοίαρχος, ἓνας μηχανικὸς καὶ ἓνας Ἕλλην, πολυμήχανος σὰν Ἕλλην καὶ... ὅχι καὶ τόσο κουτός. Ὁ διάβολος νὰ σκάσῃ, κάτι θὰ βροῦμε ἐπιτέλους ἐμεῖς οἱ τρεῖς ! Δὲν τῶχετε, πιστεύω, σκοπὸν, νὰ ταξιθεύετε ἔτσι στὸν ἀέρα ὡς τὴ δευτέρα παρούσα ; Λοιπὸν ἐμπρός ! Τί θὰ γίνῃ τώρα ;

— Νὰ γυρίσωμε πίσω ! ἐπρότεινεν ὁ Κῦρος Κούντ.

— Νὰ κατεβῶμε ! ἐπρόφερεν ὁ Χάρρυ Τζήνφοκ.

— Καὶ προσπάντων, προσέθεσεν ὁ Νικόλαος Καρακάς, νὰ μὴ τσακισθοῦμε ! Πολὺ καλὰ ! ἰδοὺ δύο προτάσεις. Δυστυ-

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 273.

χῶς ἡ πρώτη εἶνε ἀπαράδεκτη. Δὲν μποροῦμε νὰ γυρίσωμε, γιατί δὲν μποροῦμε νὰ κυβερνήσωμε τὸ πλοῖο. Εἶνε πλοῖο χωρὶς τιμόνι. Μᾶς μένει νὰ κατεβῶμε. Αὐτὸ μάλιστα, ἂν θέλετε, τὸ κάμνουμε ἀμέσως. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸ κάμωμε καλύτερα, πρέπει, νομίζω, νὰ πάμε κάτω. Στὸ κατάστροφμα δὲν βλέπω τίποτα, ποῦ θὰ μπορούσε νὰ μᾶς βοηθήσῃ κάπως ὡς αὐτῇ τῇ μανούερα.

— Ἀς πάμε λοιπὸν κάτω ! ἀπήντησαν συγχρόνως οἱ δύο Ἀμερικανοί.

Καὶ προηγήθησαν.

Ἀπογραφή

Μόλις εὐρέθησαν εἰς τὸν θάλαμον τῶν μηχανῶν, ἔρριψαν καὶ οἱ τρεῖς ταχυὲς βλέμμα τριγύρω των.

Ὁ κινητὴρ ἐξακολοθεῖ νὰ ἐργάζεται κανονικῶς καὶ ἀπροσκόπως.

Ἐν πρὸς ἓν, ἐπιθεωροῦν ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὸν θάλαμον.

Ἰπάρχουν ἐκεῖ πολυριθμὰ μηχανήματα ἀ-

παραίτητα εἰς κάθε ἀεροπλάνον.

Μεταξὺ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν, ὁ μηχανικὸς Κούντ ἀνακαλύπτει μίαν μαγνητικὴν βελόνην, προωρισμένην νὰ δεικνύῃ τὴν μαγνητικὴν δύναμιν τῶν ὑψηλῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων, μίαν πυξίδα ἀποκλίσεως καὶ ἄλλην ἐγκλίσεως, βαρόμετρα, θερμομέτρα, ἐν ὑγρόμετρον κτλ.

Παρατηρεῖ τὸ βαρόμετρον καὶ βλέπει ὅτι σημειώνει ὑψος πεντακοσίων ποδῶν. Ἀνακοινώνει τὴν παρατήρησιν εἰς τοὺς

« Ἀνακαλύπτει μίαν μικρὰν θύραν... »

(Σελ. 278, στ. α'.)

Ο ΡΑΓΙΑΣ ΝΑΛΑΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΣΩΣΕ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

[Ινδικόν παραμύθι]

(Συνέχεια ἴδε σελ. 269)

Μιά μέρα, ἡ Γρηῖα-Ρήγαινα τῆς εἶπε:
— Μοῦ εἶπες πῶς ἦσαν γυναῖκα ἐνὸς κτηματία. Διηγῆσου μου λοιπὸν πῶς περῶ τὴν ἡμέρα τῆς ἐστὶ κτήμα ἡ καλὴ νοικοκυρά;

Ἡ Ράμα στενοχωρήθηκε πολὺ, γιατί δὲν εἶχε τὴν παραμικρὴ ιδέα γι' αὐτὸ ποῦ τὴν ρωτοῦσαν.

— Πολυχρονιμένη μου Ρήγαινα, ἄρχισε μὲ δισταγμό· πρῶτα — πρῶτα... ἡ νοικοκυρά ἐστὶ κτήμα... ξυπνᾷ νωρίτερό ἀπ' ὅλους.

— Αὐτὸ ἐννοεῖται, εἶπεν ἡ Γρηῖα-Ρήγαινα.

— Ἐπειτα, ἐξακολούθησε ἡ Ράμα, ἔπειτα... πηγαίνει καὶ ἀρμέγει τὰς ἀγέλαδες!

— Πολὺ καλὰ! παρακάτω...

— Ἐπειτα διατάζει τὰς ὀρνίθες νὰ κάμουν αὐγά, ἐξακολούθησε ἡ Ράμα μὲ θάρρος, γιατί νόμιζε πιά πῶς τὰ κατὰ φερνε περίφημα. Κι' ἔπειτα πηγαίνει κι' ἀρμέγει τὰ μοσχάρια.

— Ἀρμέγει τὰ μοσχάρια; Για τί πράγμα; ρώτησε μὲ χαμόγελο ἡ Γρηῖα-Ρήγαινα.

— Για νὰ κάμῃ βούτυρο, ἀποκρίθηκε ἡ Ράμα.

Καὶ ἡ κυρία τῆς ἔσκασε τὰ γέλια.

— Ποτὲ δὲν ἦσαν ἐσὺ νοικοκυρά σὲ κτήμα! τῆς εἶπε. Εἶσαι Βασίλισσα ξε-

πεσμένη κι' ἐγὼ τὸ κατάλαβα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῇ. Γιατί μοῦ τὸ ἐκρυψες;

— Γιατί φοβήθηκα μὴ μὲ περιγελάσῃς σὰν τοὺς ἄλλους, ἀποκρίθηκε ἡ Ράμα.

— Ἄ, εἶμαι κι' ἐγὼ Βασίλισσα, εἶπε ἡ μητέρα τοῦ Ραγιά, κι' ὅταν βλέπω μιὰν ἄλλη, ἀμέσως τὴν γνωρίζω, ὅς εἶνε καὶ τόσο ἀλλαγμένη.

Τότε ἡ Ράμα τῆς τὰ διηγήθηκε ὅλα καὶ ἡ καλὴ Γρηῖα-Ρήγαινα τῆς ἔδωκε ἀμέσως ὠραῖα φορέματα, δούλους, μερικoὺς στρατιώτες γιὰ νὰ τὴ συνοδεύσουν, καὶ τὴν ἔστειλε ἐπὶ τὴν Κουντίνα.

Ἡ Ράμα χάρηκε πολὺ ποῦ ξαναεἶδε τὸν πατέρα τῆς καὶ τὰ δύο τῆς παιδιά. Ἡ εὐτυχία τῆς ὅμως δὲν ἦταν σωστή· τῆς ἔλειπε ὁ Νάλας. Καὶ ἰδοὺ τί ἔκαμε γιὰ νὰ τὸν ξαναβρῇ.

Ἐκάλεσε πολλοὺς Βραχμάνους — ἔτσι λέγονται κατὰ ἅγιον ἀνθρώποι τῶν Ἰνδιῶν, ποὺ μποροῦν νὰ γυρίζουν ἀνετόχλητοι ἐς ὅλη τὴ χώρα, ἀκόμη κι' ὅταν εἶνε πόλεμος, — ν' ἔστειλεν ἀπὸ ἓνα ἐκαστοῦ πόλι καὶ σὲ κάθε μεγάλο χωριό, μὲ τὴ διαταγὴ νὰ πᾶνε εἰς τὰς δημόσιες πλατεῖες καὶ νὰ κηρύξουν κάποια λόγια, σὲ τρόπο ποῦ ὅλος ὁ λαὸς νὰ μπορέσῃ νὰ τακτοποιῇ.

Ὁ Βραχμάνος ποῦ στάλθηκε ἐπὶ τὴν Ἀγιόδγα, ὠνομάζετο Βισχρίτας. Ἐφθασε ἐπὶ τὴν πολιτείαν τὸ μεσημέρι καὶ βρῆκε τὴν πλατεῖαν τῆς ἀγορᾶς γεμάτην κόσμον. Σὲ μιὰν ἄκρην, κοντὰ τὴν πόρταν μιᾶς ἐκκλησίας, ἦσαν ἓνας νέος πολὺ ἄσχημος ποῦ κρατοῦσε τέσσερα ἄλογα ζευγμένα ἐς ἓνα ἄρμα ἀδειανό.

— Ἐγχεῖς, βλέπω, τέσσερα εὐμορφα ἄλογα, φίλε, τοῦ εἶπεν ὁ Βραχμάνος. Μοῦ ἐπιτρέπεις νὰ νέθω ἐστὶ ἄρμα σου καὶ νὰ βγάλω μιὰ προκήρυξι;

— Τὸ ἄρμα δὲν εἶνε δικό μου, ἀποκρίθηκε ὁ ἄσχημος νέος. Εἶμαι ὁ Βαχούκας, ὁ ἀμαξήλατος τοῦ Ραγιά.

Ὁ κύριός μου βρίσκεται ὁλοένα ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, εἶνε ὅμως πολὺ καλὸς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀνθρώπους σὰν καὶ σένα. Ὡστε λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, ἀνέβα ἐστὶ ἄρμα τοῦ ἐλεύθερα.

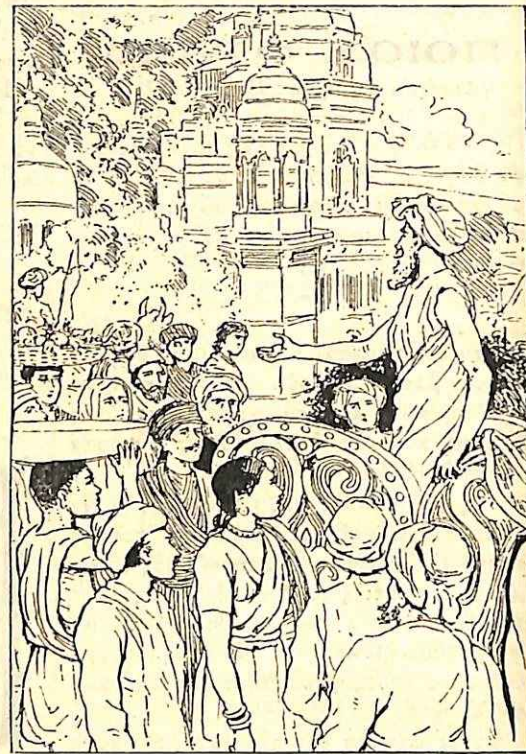
Ὁ Βραχμάνος ἀνέβηκε τότε καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ εἶπε:

«Ὡ ἄρμα μὲ πάντ' ἀγαπημέναι παικτῇ, σὺ ποῦ ἔχασες ὅ, τι εἶχες καὶ δὲν εἶχες ἐστὺς κύβους κι' ἄφισες τὴν ἀκριβὴ σου γυναῖκα ἐστὶ δάσος, γύρισε ἐς αὐτήν, γιατί δὲν εἶνε καθόλου θυμωμένη μαζί σου καὶ δὲ θὰ βρῇ ἡσυχίαν παρ' ἀφοῦ σὲ ξαναεἶδῃ.»

Σώπασε μιὰ στιγμῇ, ἀλλά, ἐπειδὴ κανένας δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε, ἐξακολούθησε:

«Ὡ ἄρμα μὲ πάντ' ἀγαπημέναι παικτῇ, σὺ ποῦ ἔχασες ὅ, τι εἶχες καὶ δὲν εἶχες ἐστὺς κύβους κι' ἄφισες τὴν ἀκριβὴ σου γυναῖκα ἐστὶ δάσος, γύρισε ἐς αὐτήν, γιατί δὲν εἶνε καθόλου θυμωμένη μαζί σου καὶ δὲ θὰ βρῇ ἡσυχίαν παρ' ἀφοῦ σὲ ξαναεἶδῃ.»

Σώπασε μιὰ στιγμῇ, ἀλλά, ἐπειδὴ κανένας δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε, ἐξακολούθησε:

«Ἄν κανένας ἀπὸ σᾶς ξέρῃ...»
(Σελ. 280, στ. γ')

«— Ἄν κανένας, ἀπὸ σᾶς ξέρῃ ποῦ μπορεῖ νὰ βρεῖται ὁ Νάλας, ἄλλη φερά Ραγιάς τῆς Νισχάδας, ὁ Ραγιάς Μπίμας τῆς Κουντίνας θὰ τοῦ δώσῃ γι' ἀνταμοιβὴ μιὰ χρυσὴ ἄλυσίδα. Ἀκοῦς, λαε; Ὅποιος ξέρει ἀς μιλήσῃ!»

Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ πάλι κανεὶς δὲν ἀποκρίθηκε, ὁ Βραχμάνος κατέβηκε ἀπὸ τὰ μᾶξι.

— Βλέπω, εἶπε, πῶς κανεὶς ἐδῶ δὲν ξέρει τίποτα γιὰ τὸ Νάλα, φίλε Βαχούκα. Δὲν νομίζεις πῶς ἡ βασιλοπούλα μας κάνει πολὺ ἀνόητα νὰ νοιάζεται ἐστὶ καὶ νὰ υποφέρει, γιὰ ἓναν ἀχάριστο ἀνθρώπον, ποῦ τὴν ἀπαράτησε μόνη κι' ἀβοήθητη ἐπὶ τὸν κίνδυνον;

Ὁ Βαχούκας, δηλαδή ὁ Νάλας, ἔγινε κατακόκκινος ὅταν ἀκούσε αὐτὰ τὰ λόγια.

— Ἀπορῶ, εἶπε, πῶς ἔχουν τέτοια κακὴ ιδέα γιὰ τὸ Νάλα! Ἀληθινά, αὐτὸς δὲν ἄφισε τὴ Ράμα σὲ κανένα κίνδυνον. Ἦταν κοντὰ ἐστὶ δρόμο τῆς Κουντίνας καὶ, εἶμαι βέβαιος, τὴν ἄφισε μὲ τὴν πεποιθῆσιν πῶς θὰ πῆγαινε κατευθεῖαν ἐπὶ τὸν πατέρα τῆς. Εἶμαι βέβαιος ἀκόμη πῶς ποτὲ δὲ θὰ ἐλθῇ νὰ γυρίσῃ ἐπὶ τὴν γυναῖκά του, ἂν δὲν ἀναγκάσῃ, πρῶτα τὸ χαμένο του βασιλεῖο.

— Αὐτὰ ποῦ λὲς μπορεῖ νὰ εἶνε σωστά, ἀποκρίθηκε ὁ Βισχρίτας.

Καὶ γύρισε ἐπὶ τὴν Κουντίνα, ὅπου εἶπε ἐπὶ τὴν Ράμα πῶς δὲν μπόρεσε νὰ τῆς βρῇ τὸν Νάλα, τῆς ἀνάφερε ὅμως ὅλα τὰ λόγια ποῦ ἀκούσε ἀπὸ τὸν ἄσχημον ἀμαξήλατον τοῦ Ραγιά.

Ἐκπληκτη τότε καὶ χαρούμενη, ἡ Ράμα ἐφώνησε:

— Πῶς μπορεῖ νὰ ξέρῃ ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ὅτι ὁ Νάλας μ' ἄφισε κοντὰ ἐστὶ δρόμο τῆς Κουντίνας; Ἐγὼ δὲν εἶπα ποτὲ κανέναν σὲ ποῖο ἀκριβὲς μέρος χωρισθήκαμε. Αὐτὸς ὁ ἀμαξήλατος τοῦ Ραγιά, εἶμαι βεβαία, πῶς θὰ εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Νάλας μεταμορφωμένος. Ἀκούσε, Βισχρίτα: Νὰ γυρίσῃς ἀμέσως ἐπὶ τὴν Ἀγιόδγα καὶ νὰ βγάλῃς προκήρυξι πῶς ἐγὼ θεωρῶ τὸν ἀντρα μου γιὰ πεθαμένο καὶ πῶς θὰ διαλέξω ἄλλον τὸ βράδυ

τῆς τρίτης ἡμέρας ὕστερ' ἀπὸ τὴ σημερινή. Πρόσεξε νὰ τὰκούσῃ αὐτὰ ὁ φίλος σου Βαχούκας, μὴ τὸν κάμῃς ὅμως νὰ υποψιασθῇ πῶς ἐγὼ πιστεύω ὅτι εἶνε ὁ Νάλας ὁ ἴδιος.

Ἔτσι κι' ἔγινε.

Ἀπὸ τὴν Κουντίνα ὡς τὴν Ἀγιόδγα εἶνε δύο ἡμέρες δρόμος. Ὁ Βισχρίτας ὅμως πῆρε ἀμάξι καὶ κατέρωθε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ τὸ βράδυ τῆς δευτέρας ἡμέρας. Στάθηκε πάλι ἐπὶ τὴν ἀγορά, σηκώθηκε ὁρθὸς μέσα ἐπ' ἀμάξιν τοῦ καὶ φώναξε δυνατά:

«— Ἀκούσε, λαε. Ἡ Ράμα ἡ βασιλοπούλα θεωρεῖ τὸν ἀνδρα τῆς Νάλα γιὰ πεθαμένο. Γι' αὐτὸ, ἂν δὲν τὸν ἴδῃ ὡς αὔριο τὸ βράδυ, θὰ διαλέξῃ καὶ θὰ πάρῃ ἄλλον.»

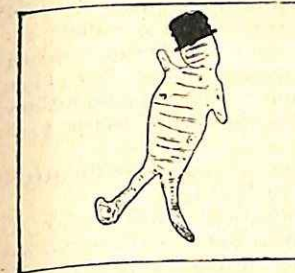
Ὁ λόγος σπάρθηκε ἐς ὅλη τὴν πολιτείαν καὶ τὴν ἴδιαν ὥρα ἐφθασε ἐπὶ αὐτὰ τοῦ Νάλα. Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν τρομάρα ποῦ τὸν ἔπιασε, ὅταν ἔμαθε πῶς ἡ πολυαγαπημένη του γυναῖκα ἦταν ἐτοιμὴ νὰ ξαναπαντρευθῇ!

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

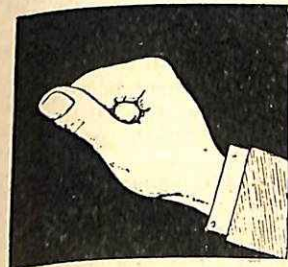
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φυσικὸν ἀγαματάκι

Ὁ καλλιτέρας γλύπτης δὲν θὰ ἤμπορουνενα παραστήσῃ πιστότερα ἓνα μεθυσμένο ἀφ' ὅσον τὸ ἔκαμε κατὰ σύμπτωσιν ἡ φύσις, διαμορφώσασα αὐτὸ τὸ καρόττον, ποῦ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Δὲν τοῦ ἔλειπε τίποτε τοῦ ἀνθρωπάκου παρὰ μόνον τὸ καπέλο του. Τοῦ τὸ ἔκαμαν καὶ αὐτὸ μὲ ὀλίγον χάρτι καὶ τώρα ἡ ὁμοιότης εἶνε τελεία.

Ὑπερφυσικὴ εὐκίνησις

Ὁλίσθη τὸ ἄκρον τοῦ μὲ τὸν ἀντίχειρα καὶ μὲ τὸν δείκτην.

Δοκιμάσατε νὰ τὸ κάμετε καὶ σεῖς.

Ἄμ. δέ;

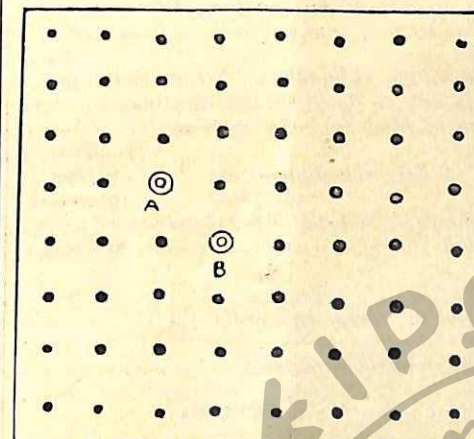
Τετράπους κοσμοπεριηγητῆς

Εἰς ἐν Μουσείον τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει βαλσχωμένος ἓνας σκύλος, ὁ ὅποιος ὠνομάζετο Ὁβνεῦ. Ὁ σκύλος αὐτὸς ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ κόσμου καὶ ἔχει τὸ ρεκόρ εἰς αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὸ σπὸρτ.

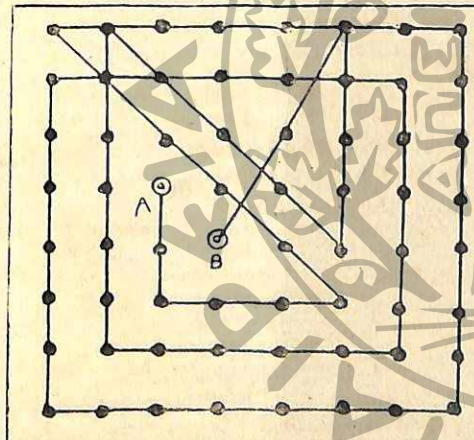
Δὲν ὑπάρχει σκύλος δυνάμενος νὰ καυχήθῃ ὅτι ἔκαμε τὸ δέκατον ἔστω τοῦ δρόμου, τὸν ὅποιον διέτρεξεν ὁ Ὁβνεῦ. Διὰ τοῦτο ὁ τετράπους αὐτὸς κοσμοπεριηγητῆς ἔλοθε καὶ πλῆθος μεταλλίων εἰς ἀνάμνησιν τῶν μαχαρῶν τοῦ ταξιδίου.

Πρόβλημα μετὰ τὴν λύσιν του

Χάριν διασκεδάσεως σᾶς δίδομεν σήμερον ἐν προβλῆμα μετὰ τὴν λύσιν του.

Ἰδοὺ ἐν τετράγωνον εἰς τὸ ὅποιον ὑπάρχουν μαύρα στίγματα. Πρόκειται νὰ ξεκινήσῃτε ἀπὸ τὸ Α καὶ νὰ κατὰλήξτε

εἰς τὸ Β περνώντας ἀπὸ ὅλα τὰ στίγματα, ἀλλὰ μόνον μὲ 14 εὐθείας γραμμάς

καὶ χωρὶς διόλου νὰ σηκώσῃτε τὴν πένναν. Ἡ δευτέρα εἰκὼν σᾶς δείχνει πῶς θὰ χαραχθοῦν αἱ 14 γραμμαὶ ὥστε νὰ περιλάβουν ὅλα τὰ στίγματα.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Παίγνιον

(Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Πύργου τῆς Βερετίας)

Ε	ΔΕ	ΚΙ
ΔΑ	ΦΑΣ	ΡΟ
Α	NON	ΛΕ
ΩΝ	Ε	ΤΟΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαὶ ὥστε νὰ σχηματίσῃν τὰ ὀνόματα δύο τετραπόδων ζώων, ἐνὸς πτηνοῦ καὶ ἐνὸς ὀπωρικοῦ.

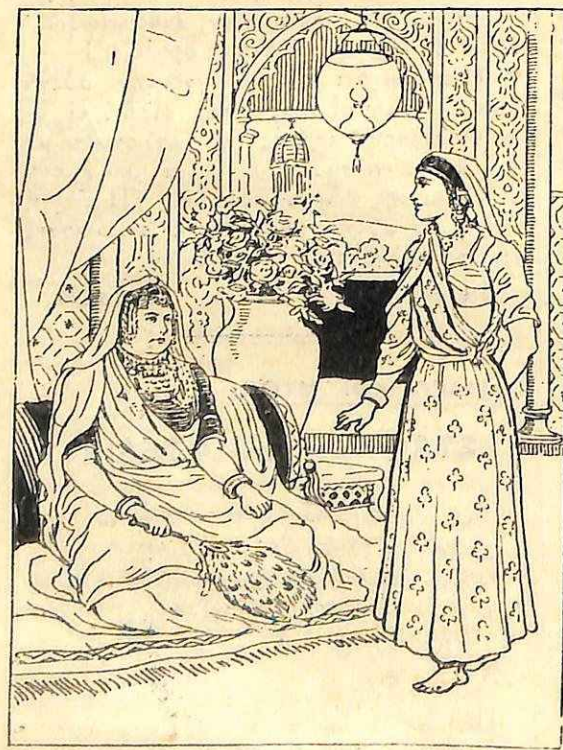
Δήλωσις: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν τοῦ μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὅποιον θαποτελεσθῇ, θὰ ἐγγραφῇ καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικoὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσις τοῦ Παίγνιου τοῦ 33ου φ.

Αὐστρία, Γαλλία, Ἀγγλία, Ἰταλία, Ρωσία.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

Εἰς τὸ 25ον φυλλάδιον σελ. 204, ἐδημοσιεύθη πλήρης Τιμοκατάλογος τῶν ὑπαρχόντων τόμων τῆς «Διαπλάσεως μετὰ εἰς ἑκαστον περιεχόμενα μυθιστορήματα. Τὰ θαυμάσια αὐτὰ βιβλία συνιστῶνται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς φίλους μας διὰ τὰς διακοπάς.

«Τότε ἡ Ράμα τῆς τὰ διηγήθηκε ὅλα...»
(Σελ. 280, στ. 6'.)

Ίδε τὸν Ὁ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
τοῦ, Κερ Β

Ο ΗΛΙΟΣ, Η ΘΕΡΜΟΤΗΣ

[Ἡ βραβευθεῖσα μετάφρασις]

Κτίζει σπῖτι ὁ ἄνθρωπος. Μὲ τί τὸ κά-
μνει; — Μὲ ξυλείαν. Ἡ ξυλεία βγαίνει
ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰ δένδρα ὁ ἥλιος
τὰ μεγαλώνει.

Ἡ θερμάστρα καίει μὲ ξύλα. Ποῖος
ἔκαμε νὰ βγοῦν τὰ ξύλα; — Ὁ ἥλιος.

Ὁ ἄνθρωπος τρώγει ψωμί, γεώμηλα.
Καὶ αὐτὰ ποῖος τὰ κάμνει καὶ φυτρώ-
νουν; — Ὁ ἥλιος.

Ὁ ἄνθρωπος τρέφεται μὲ κρέας. Ἀλλὰ
ποῖος τρέφει τὰ ζῷα καὶ τὰ πτηνὰ; —
Τὸ χορτάρι· καὶ τὸ χορτάρι ὁ ἥλιος τὸ
κάμνει καὶ βγαίνει.

Κτίζει σπῖτι ὁ ἄνθρωπος μὲ πέτρες,
μὲ τοῦβλα καὶ μὲ ἀσβέστι. Τὰ τοῦβλα
καὶ τὸ ἀσβέστι ψήνονται μὲ ξύλα καὶ τὰ
ξύλα μὲ τὸν ἥλιον μεγαλώνουν.

Ὅλα ὅσα χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος, τὸ
κάθε τι ποῦ χρησιμεύει ἀμέσως εἰς τὰς
ἀνάγκας του, ὁ ἥλιος τοῦ τὸ παρέχει, ἡ
ἥλιακή θερμότης εὐρίσκειται μέσα του.
Τὸ ψωμί χρειάζεται εἰς ὅλους μας, διότι
ὁ ἥλιος τὸ κάνει, καὶ διότι μέσα του
ἐγκλείει πολλὴν ἀπ' τὴν θερμότητά του.
Τὸ σιτάρι ζεσταίνεται ἐκείνον ποῦ τὸ τρώ-
γει.

Τὰ ξύλα καὶ αἱ δοκοὶ εἶνε χρήσιμα
διότι ἐγκλείουν θερμότητα. Ἐκεῖνος ποῦ
ἀγοράζει ξύλα διὰ τὸν χειμῶνα, ἀγορά-
ζει ἥλιακήν θερμότητα, καὶ ὅταν, τὸν
χειμῶνα, καίη τὰ ξύλα αὐτὰ, πάλιν ἡ-
λιακήν θερμότητα παράγει ὅποτε θέλῃ
μέσα στὸ σπῖτι του.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.
Κατὰ τὸν Λέοντα Τολστόι)

Ρημαγμένο Κρούσοβο

Η ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ

Εὐλύγιστη, χαριτωμένη, μὲ ὅλο τὸ με-
γάλο σῆμα της, ἐπάνω στὸ λεπτὸ, τρυ-
φερὸ στήθιγμά της, δίνει μιά νέα ἐμμορ-
φία, ἀλλάζει ἐντελῶς μὲ τὴν πρώτην ἐμ-
φάνισιν της τὴν ὄψιν τοῦ βελούδου, ποῦ
καταπράσινο ἀπλώνεται ἐστὶ ἀπέραντο
χωράρι.

Ἡ παπαρούνα. Ἡ περὶ ὥραία, ἡ πιὸ
ζωντανὴ εἰκόνα τῆς τρελλῆς χαρᾶς, ποῦ
ἔχει γιὰ συντροφιά ἡ ἀμέριμνη παιδικὴ
ἡλικία. Πάντα, ὅταν ἀντικροῦς τὸ με-
γάλο κόκκινο ἄνθος, καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πῶς
φαντάζομαι ἕνα παιδικὸ γελαστὸ στο-
ματάκι.

Ἀντίθετο πρὸς τὸ σοβαρὸ σῆμα καὶ
χρῶμα τῶν φύλλων του, τὸ φουντωτὸ
καὶ πρόσχαρο στολίδι τοῦ κάμνου, μὲ
τὴν πρώτη ἐλαφρὰ πνοῇ τοῦ ἀνέμου κι-
νεῖται, στριφογυρίζει, σκύβει, σὺν γιὰ νὰ
δώσῃ ἕνα φιλὶ ἀγάτης στὴν ταπεινὴ
μαργαρίτα, ποῦ ἐφύτρωσε σιμά του, καὶ
ἀμέσως πάλιν σηκώνει τὸ κομψὸ καμα-
ρωτὸ κεφαλάκι του, ποῦ πάντοτε λα-
τρεῖται. Τὸ δεύτερο λιγάνι δυνατώτερο
φύσημα τοῦ ἀρπάζει τὰ μετὰξενὰ πέτα-
λα, ποῦ ἀκράτητα πιά πετοῦν στὸν ἀέ-

ρά, στροβιλίζονται, ὑψώνονται, σὺν κόκ-
κινες πεταλούδες, ποῦ ἀνυπομονοῦσαν
νὰ δοκιμάσουν τὴν εὐτυχία τῆς Ἐλευθε-
ρίας. Καὶ ἔπειτα; Ἐπειτα πέφτουν, ζα-
λισμένα ἀπὸ τὴν ἀνύψωσιν, τὰ ὠραῖα
στιλπνὰ πέταλα, στριφογυρισμένα, ρυτι-
δωμένα, ἀσχημα πλὴν μέσα ἐστὶ σκόνη
τοῦ δρόμου. Μὰ ὅταν καμμιὰ φορὶ τὰ
συναντήσῃ τὸ πόδι μου, προσέχω μὴ τὰ
πατήσω, γιὰτὶ μοῦ φαίνεται σὺν θλιβερῇ
ἀνάμνησιν, σὺν λείψανω τῆς περὶ ἀθώας,
τῆς περὶ ἀδόλης χαρᾶς.

Ἡχώ τῆς Καρδιάς

ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ

Τῇ λίμνῃ του ἕνας βάτραχος ἄφισε μιὰν ἡμέρα
Κι' ἀνέβηκε σ' ἕνα βουνό, στὸν καθαρὸν ἀέρα.
Μ' ἀπὸ τὸν ἥλιον στέγνωσε καὶ πᾶν τὸ νερὸ
Κι' ὁ βάτραχος ἀπόμεινε μ' ἀέρα... καθαρὸ.
Τὸ ἀρχινᾷ μὲ δάκρυα παράκλησιν νὰ κἀνῇ:
«Θεοῦλη μου, λυπήσου με! μὴ θέλεις νὰ πε-
[θάνῃ]

Ἐνα ἀνθρώπου πλάσμα σου, ἄβλαβ' καὶ μικρὸ.
Ρίξε στὴ γῆ βροχὴ πολλὴ νὰ φθάσῃ τὸ νερὸ
Ἰσα μ' ἐδῶ, νὰ δροσισθῇ καὶ ἐγὼ ὁ δυστι-
[χημένος]!
Κι' ὁ Ζεὺς τοῦ ἀποκρίθηκε: «Εἰ μὲ εὐχαρι-
[στημένος].

Σὺ μοναχά, κὺρ-βάτραχε, νὰ λείψῃς ἀπ' τὴ γῆ,
Παρά γιὰ τὸ χατῆρι σου ὁ κόσμος νὰ πηγῇ.»

Πόσοι τὰ πάντα λησμονοῦν γιὰ τὸ ἐγὼ στήν
[πλάσιν]
Φθάνει αὐτοὶ γὰρ καλὰ καὶ ὁ κόσμος ἄς χα-
[λάσῃ].

(Κατὰ τὸν μῦθον τοῦ ΚΡΙΑΩΦ)

Ἀθανάσιος Διάκος

ΤΟ ΘΕΡΟΣ

Τὸ θέρος ἔφθασε

Καὶ τὸ σχολεῖο

Ἐκλείει πάλιν

Καὶ τὸ βιβλίον

Ἐβάλε κἀπὺ τὸ μαθητῆς

Τὰ παιγνιδάκια ἀρχισ' εὐθὺς.

Τὸ θέρος ἔφθασε

Καὶ τὸ πούλακι

Ἀρχισε πᾶν

Εἰς τὸ κλαδάκι

Νὰ κελᾷ πάλιν γλυκὰ

Ἀχ! τί ὠραῖα! ὦ! τί χαρά!

Τὸ θέρος ἔφθασε

Ὁ ἥλιος λάμπει

Γεμάτοι λουλούδα

Εἴν' ἔλ' οἱ κάμποι

Λί πεταλούδες γύρω πετοῦν

Καὶ τὰ παιδάκια χοροπηδοῦν.

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΟΥ ΡΟΛΟΓΙ

Τὴν παραμονὴν κάθε πρωτοχρονιάς,
ἐσυνειθίζα νὰ πηγαίνω εἰς τὸ κατάστημα
τοῦ θεῖου μου· καὶ ἐκεῖ ἀπ' ἐνὸς βιβλίου
καὶ ἀπ' ἐτέρου διεσκέδαζα μὲ τὰ παι-
γνιδάκια.

Ἦμουν μικρὸς ἀκόμη, ἕως ἐννέα ἐτῶν,
ὅταν μοῦ ἔτυχε νὰ κερδίσω ἕνα ρολόγι
τῆς τσέπης εἰς τὸ λαχεῖον τοῦ θεῖου μου.
δὲν ἦτο καὶ πολὺ ἀκριβὸν μαῦρον, μεγα-
λο, δι' ἐμὲ ὅμως τὸ πολυτιμότερον
πράγμα. Καὶ ὅταν μετὰ τὰς εὐχαρίας εὐρέ-
θημεν ὅλοι οἱ συμμαθηταὶ μέσα εἰς τὴν
αἴθυσαν τοῦ σχολείου καὶ ὁ καθεὶς ἐ-
δειξε τὰ δῶρά του, ἐγὼ ἐπαρουσίασα
τὸ ρολόγι μου· κανεὶς ἄλλος δὲν εἶχε
λάβῃ ὅμοιον δῶρον· ὅλοι τὸ ἐθαύμαζαν
καὶ μ' ἐμακάριζαν διὰ τὴν τύχην μου.

Ἀκούσατε τώρα τί μοῦ συνέβη μιὰν
ἡμέραν μὲ αὐτὸ τὸ ρολόγι:
Ἦτο τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν· ὁ
διδάσκαλος μὲ διατάσσει νὰ υπάγω νὰ
ἰδῶ τὴν ὥραν εἰς τὸ μεγάλο ρολόγι τοῦ
σχολείου. Ἐγὼ ἀμέσως γίνομαι κατα-
κόκκινος...

Σηκώνομαι ἀμέσως ἀπὸ τὴν θέσιν μου
καὶ διευθύνωμαι πρὸς τὴν θύραν· ἀλλὰ
δὲν ἐπρόφθασα νὰ κάμω δύο βήματα καὶ
ἀκούω ἕνα συμμαθητὴν μου νὰ λέγῃ:

«Κύρ·ε διδάσκαλε, καὶ κείνος ἔχει
ῥολόγι».

Ἀμέσως στρέφομαι· ὅλοι βλέπουν ἐμὲ·
ἐπανειλημμένως ἀρνούνται· ὁ διδάσκαλος
ὅμως μὲ εἶχεν ἐννοήσῃ ἀπὸ τὸ χρῶμά
μου.

«— Ἀ! ἔτσι; μοῦ λέγει. Ναί, ἀλλὰ
σεῖς εἰσθε ἀκόμη μικροὶ καὶ δὲν πρέπει
νὰ ἔχετε ρολόγι· ὅταν μεγαλώσετε, τότε...»

Ἐρροβήθη μὴπως μοῦ τὸ ἐπαρνεῖν.
Καὶ οἱ συμμαθηταὶ μοῦ ἐπίσης αὐτὸ ἐ-
σκέπτοντο.

Εὐτυχῶς οἱ φόβοι μας ἦσαν μάταιοι·
μετὰ μικρὰν σιωπὴν ὁ διδάσκαλός μου
προσθέτει μὲ πολλὴν-πολλὴν εἰρωνείαν:

«Εἴπατέ μας λοιπόν, κύριε, τί ὥραν
ἔχετε;»

Ἦναγκάσθη νὰ σύρω τὸ ρολόγι μου
ἀπὸ τὴν τσέπην ὡς μεγάλος κύριος, —τί
ἐντροπή! — νὰ ἰδῶ τὴν ὥραν καὶ νὰ
τὴν εἶπω.

«— Καλὰ! ἄλλην φορὰν νὰ μὴ τὸ ξα-
ναρέρῃς εἰς τὸ σχολεῖον», μὲ διέταξεν ὁ
διδάσκαλός μου.

Καὶ εἶχε δίκαιον! διότι εἰς ὅλον τὸ
μάθημα δὲν ἐπρόσεχα παρὰ εἰς τὸ ρο-
λόγι μου...

Ἀγέριος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Ἀχιλλεύς: — Νταντᾶ, δός μου
σταφίδες!

Ἡ νταντᾶ: — Πάλιν; Δὲ σοῦ δίνω, γιὰτὶ
εἶπα νὰ μοῦ πέσουν τὰ χέρια μου ἂν σοῦ ξα-
ναδίσω.

Ὁ μικρὸς Ἀχιλλεύς: — Τότε... δός μου τὰ
κλειδιά καὶ παίρνω μόνος μου.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Λογίας Ἡπειρώτου

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΙΚΟΣ Ι. ΡΙΤΣΟΣ (ἐν Καλάμας)

Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες

εἰς τὸν 123ον Διαγωνισμόν

πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

[Ίδε φύλλον 30, σελ. 213].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Ἐυριπίδου
τὴν 27 Ἰουλίου 1911

ΝΑ ἕνας φίλος μου ποῦ βγήκε συγγραφεὺς,
καὶ μάλιστα βραβευμένος. Ἦ διευθυνσις τῆς
«Ἀγκύρας» — ἐφημερίδος τῆς Ἀμισσῶς, — ἀναγ-
νέλλει τὴν προσεχὴ ἔκδοσιν «μῆτις ἐνδριβῶς
καὶ ψυχαγωγικῆς» μελέτης περὶ Ἰσλάμ, τὴν
ὁποίαν ἔγραψεν ὁ ἀγαπητός μου συνδρομητῆς
Ν. Χ. Κ. Μιρόπουλος καὶ ἡ ὁποία ἐβραβεύθη
φέτος ὑπὸ τοῦ καληγητικῶς Συλλόγου τοῦ ἐν
Μερίκῳ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου. Ὅταν
ἐκδόθῃ τὸ βιβλίον, θὰ σὰς εἶπω δι' αὐτὸ πε-
ρισσότερα.

Ἦ αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις, Ναντάκι τῆς
Χαλκίδος; Θέλεις μὲ τὸ στανιὸ νὰ μὲ κάμῃς
νὰ πιστεύω ὅτι δὲν εἶσαι καλὸ παιδί; Τὰ
καλὰ παιδιὰ οὔτε ἀνακατεῦνται σὲ τέτοιες
ἱστορίας οὔτε τὰς γράφουν ἐπὶ Διπλάσι. Σὲ
πρακτικῶς νὰ ἡσυχάσῃς καὶ νὰ μὴ μοῦ ξανα-
γράψῃς τέτοια, γιὰτὶ δὲν θὰ λάβῃς καμμιὰν
ἀπάντησιν.

Χαίρω πολὺ, Μικρὴ Ἑλληνοπούλα, ποῦ
ἐνίκησες τέλος τὴν ἐντροπήν σου καὶ ἀπεφάσι-
σες νὰ μοῦ γράψῃς. Μὰ εἶνε καμμιὰ «ἐντρο-
πή» νὰ γράφῃς κανεὶς; Καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς
τὸν Διαγωνισμόν ποῦ θὰ λάβῃς μέρος.

Ναί, Παπίκι, νὰ πᾶς ἐπὶ Νίκυνθο, εἶνε
πέρα πολὺ εὐμορφα ἐκεῖ. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ
ἀέρος θὰ σὲ ωφελέσῃ, καὶ θὰ γίνῃ καλὰ τὸ
στομαχάκι καὶ ὁ ὄχλος ὅρεξι νὰ... λύνῃς περισ-
σότερα αἰνίγματα.

Πολικὴ Ἀστὴρ, καὶ ὁ ἀδελφός σου εἴμπο-
ρεῖ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον. Τί λέγει ὁ Ὁδη-
γός; «Ὅλα τὰ δέλεα τῶν συνδρομητῶν ἔχουν
τὸ δικαίωμα τοῦτο».

Τί περιπέτεια αὕτη ποῦ μοῦ περιγράφεις,
Πολίταρχε Νέμε! Ὡς ἡμποροῦσε νὰ ἐμπνέσῃ
ἕνα εὐμορφο διηγηματάκι. Καὶ σὺ ἐπὶ ἴδιον
σχολεῖο δὲν ἐμαλήτευσες μὲ αὐτοὺς ποῦ τώρα
καμαρώνεις τὰ ἔργα των ἐπὶ διάφορα περιοδικά;

Νὰ καὶ ἀρραβῶνες. Ἡ ἀγαπητὴ μου Πόπη
Παπασιρῖδου, γνωστὴ εἰς τὸν κύκλον μας
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νίκη τοῦ Παιωνίου, ἡρ-
ραβώσθη μὲ τὸν ἐκ Ναυπλίου γεωπόνον καὶ
Φίλιππον Οἰκονομοπούλου. Ἀς δεχθῶν τὰς
καλλίτερας μητρικὰς μου εὐχάς.

Ναί, Κυκλαμιά, τὸ ψευδώνυμόν σου ἰσχύει
μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Φαντάζομαι τὴν χα-
ράν σου ὅταν εἶδες τὸ μπαμπά ὕστερ' ἀπὸ
τόσων μηνῶν χωρισμόν... Ἐμαθα ὅτι θὰ
μείνῃς ἀκόμη εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὡ, καλλίτε-
ρα! θὰ μὰς ἔλθῃς πλέον τελεῖα.

Ὡραία μοῦ περιγράφεις τὴν ἐξοχὴν σου,
Ἀναξαγόρα. Εἶδα ὅτι ἔλυσες τὴν μονοκονδυ-
λιὰν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁρ-
θός. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ προβλήματα ἐπιδέ-
χονται κάποτε καὶ δύο καὶ τρεῖς λύσεις.

Σοῦ ἔστειλα Μ. Μυστικά, Ἐδελφαίς, καὶ
γαίρω ποῦ θὰ λάβῃς ἐντέμνωσιν· ἐαυτὰ ἔχουν καμ-
μιὰ φορὰ οἱ ὑπηρεταί· τί νὰ γίνῃ! Μαργα-
ρίταν Μόσχον (ἔλαδα, εὐχαριστῶ· δὲν εἶνε δυ-
νατὸν νὰ σοῦ ἀπαντήσουν ὅλοι· αὐτοὶ ποῦ
τοὺς ὁποῖους ἐπρότεινες ἀνταλλαγῇν· πρέπει
νὰ εἶσαι εὐχαριστημένη καὶ μὲ τοὺς μιστοὺς
καὶ νὰ κάμῃς νέας προτάσεις;) Ἡλεκτρικὸν
Σαπυθῆρα (ἔλαδα· εὐχαριστῶ) Λόρδον Βύ-
ρωνα καὶ Κουρσάρον τῆς Τζιάς (εἰς ἕκαστον
τετραδίου Μ. Μυστικῶν πρέπει νὰ ἐσωκλείς
γραμματόσημον ὀθωμανικόν 20 καὶ ὄχι 10
παράδων) Ἀθῆναι τοῦ Ἐυριπίδου (δεκατὶ) Νέμε
(ἔστειλα 25 τετραδία) Εἰμαρμένην (δεκατὶ)
λέει, λοιπόν, ὁ ἀδελφός σου, λέει... ἔ; Κυ-
δωνιάτην (ἐπιτρέπεται νὰ στέλλῃς τὰς λύσεις
καὶ τῶν ἰδικῶν σου Ἀσκήσεων· δὲν τὸ εἶπα
τόσες φορές;) Ἀμαρυντίδα (λυπηθῆκα ποῦ δὲν
σε εἶδα, ἀλλὰ ἐς ἄλλοτε) Κυρριόπουλον (τό-
μους ἔστειλα) Στέφανον Πάραν (1 ὄρ. διὰ
κάθε δημοσίευσιν) Παμφῶς (ὄχι, δὲν μοῦ ἀρέ-
σει) Μόνωσαν, κτλ. κτλ.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαδα μετὰ τὴν 27ην
Ἰουλίου, θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Χῆνες» τοῦ Ἀθανασίου
Διάκου. — «Ἀθηναϊκὴ κίνησις» τῆς Κραυγῆς
Νίκης. — Διέφορα τοῦ Παμφῶς. — «Καλη-
μέρα» τοῦ Ὑπερβόρου Γασσιμού. — Διέφορα
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑφους. — Ἀνέκδοτα, παί-
γνια, Π. Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Τί ἦλεκα» (τὸ τέλος
ἄτεχνον). — «Ἦ δόξα» (κατώτερον τοῦ θέμα-
τος). — «Ὁ ἀπληστος» (ὑφος καὶ γλῶσσα σχο-
λαστική.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἀφροδίτη τῶν Με-
δικῶν, κ. (Μ.Κ.) Ἑλληνίς ἐν Ἀσσίῃ, κ. (:)·

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Κυκλαμιά, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-
λάξουν· ἡ Λευκὴ Θεὰ (0) μὲ Ἀγέριον,
Ἐαρινὴν Πρωτὰν, Ἀσπιδωτῆαν, Κρητικοπού-
λαν· ἡ Ἀμαρυντίς (0) μὲ Ἰδιοτροπὸν Σοφ-
δοῦλαν, Εὐδωάκην, Σωφροσέτιαν, Χειραφε-
τημένην, Ζαρίνην, Μιμόζαν· ἡ Εἰμαρμένη
(0) μὲ Ἰσχὴν τῆς Εἰμαρμένης, Φύεργον Ἡ-
γεμονίδα, Ἑλληνοπούλαν τῆς Θράκης, Με-
λαχροινούλαν, Κρητικοπούλαν, Σανθολατῆρα·
ἡ Σεντεμμένη Σικινοπούλας (0) μὲ Μαῖα
Μαῖα, Ὁρατὸν Ἠλίον, Σανθὸν Ἰππότην·
— τὸ Καρυοφύλλι τοῦ Διάκου (0) μὲ Λοῦσι-
σαν τοῦ Ἀνταί, Ζαρίνην, Ποικιλοφύαν τῆς
Ἐρμίας, Μόνωσαν· ἡ Τσικαγέλα (0) μὲ
Μαργαρίτην Καμῆλιαν, Παπαγάλον τοῦ Τσά-
ρου, Γιάννην Ἀγάννην, Κρητικοπούλαν· ἡ
Ἑλληνίς ἐν Ἀσσίῃ (0) μὲ Μαῖα-Γεωρ-
γον, Ἀφροδίτην Βασπορον, Γιάννην Ἀγί-
νην, Παρὸν Διοβόλιν· — ὁ Πόλιταρχος Νέ-
μος (0) μὲ Μασκάτη, Μελάχραν, Παλλάδα,
Νέμε, Κρητικοπούλαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Ἑθνικὸν Πόθον (ὥραία ἡ ἐπιστολὴ
σου· ὁ θάσος ποῦ λέγεις, ἐπεσκέψθῃ τὴν πόλιν
σας τὸν χειμῶνα ἢ τώρα τὸ καλοκαίρι;) Ἑλ-
ληρικὸν Ἰδεῶδες (ναί, ἡ περιπέτεια τοῦ Νι-
κόλα Καρακᾶ κρατεῖ εἰς ἀγωνιώδεις ἐνδιαφέρον

ὅλους τοὺς ἀναγνώστας· ὁ ἀριθμὸς σου εἶνε
384.) Ἀφροδίτη τῶν Μεδικῶν (βεβαίως,
ἀλλὰ ὅταν προκηρυχθῇ διαγωνισμός;) Λοθα-
σμένο Εἰκοσιεῖνα (ναί, καὶ ἄλλοι μοῦ περιέ-
γραψαν τὴν φοβερὰν αὐτὴν πυρκαϊὰν καὶ ἔδα-
σαν τὰς λεπτομερείας εἰς τὰς ἐφημερίδας· γί-
νεται μεγαλότερον κακούργημα ἀπὸ τὸν ἐμ-
προσμόν; τί τέρατα!...) Λευκὴ Θεὰν (ἔλ-
πίζω ὅτι τώρα ἔγινες ἐντελῶς καλὰ· γράψε
μου.) Ἀφροδίτη Σουλιώτην (ἔλαδα· εὐχαρι-
στῶ) Θάλλον Ρόδον (ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ
τὸ ξεσπάθωμά) Ἀλγυντίαν Ἀριστοκράτιδα (εἰς
κάθε σου τετραδίον Μ. Μυστικῶν πρέπει νὰ
ἐσωκλείς γραμματόσημον 5 καὶ ὄχι 2 milli-
èmes) Μυστικὸν (ὥραίαι αἱ ἐντυπώσεις σου
ἀπὸ τὸ ψάρεμα!) Ἀν. Ι. Τηλεγόνην (βραβεῖον
ἔστειλα) Κυνηγὸν τῆς Ἐρήμου (ἔχει καλῶς)
Πίσις-Παίσις (ἔλαδα, εὐχαριστῶ) Χρυσάν-
θεμον (καλὴν ἀντίμωσιν· ἐαυτὰ ἔχουν καμ-
μιὰ φορὰ οἱ ὑπηρεταί· τί νὰ γ

346. Μαγική Εικών άνευ εικόνας

- Φανή! μά γιατί δεν ράφεις;
- Δεν έχω πιά, μου τελείωσε.
- Ποιό;
- Αυτό που είπες...

Εστάλη υπό της Φοιτητικής Συντροφιάς

347. Ποικίλη Ακροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, αποτελοῦν ἀργαίαν θεάν :

1, Στοιχεῖον· 2, Ὅρος τῆς Μακεδονίας· 3, Μέρος ἀκατοίκιστον· 4, Ἀκρωτήριον· 5, Περὶ φήτης.

Εστάλη υπό της Ἐαρινῆς Πρωίας

348. Φωνηεντόλιπον

6 - μὲν - πρὶν

Εστάλη υπό τοῦ Μέλανος Ἰππότου

349. Γρίφος

Ο	Ο	Ο	Σ
	Μ		Φ
Ο	Ο	Ο	Ι

Εστάλη ἀπὸ τὴν Ὀνειρεμένη Ἑλλάδα

Τέλος τοῦ 125ου Διαγωνισμοῦ τῶν Δύσεων

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἄρχεται ὁ νέος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 23 καὶ 24

217. Θεμιστοκλῆς (Θέμις, τό, κλείς.) -- 218. Ἔρις - ρίς. -- 219. Πύργος - Πύρρος.

220. ΔΗΜΗΤΡΑ 221. ΑΡ
ΙΑΚΩΒΟΣ Ι-ΤΕ-Α
ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΡ-ΤΕ-ΜΙ-ΣΙ-ΟΝ
ΜΑΚΕΔΩΝ Α-ΣΙ-Α
ΟΒΙΔΙΟΣ ΟΝ
ΤΟΜΥΡΙΣ
ΣΟΛΟΜΩΝ

μουσικής. -- 223-225. 1. Ὅργη πολλοὺς δρᾶν ἀναγκάζει κακὰ. 2. Ὅργη φιλοῦντων ὀλίγον ἰσχύει. 3. Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται. -- 126. ΣΙΔΩΝ - ΠΑΡΟΣ (ΚΑΣ-ΠΙΑ, ΒΙΑς, Ἀνδρὸς, ζῶον, παΝσές.) -- 227. Γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. -- 228. Μὴ με λησμονεῖ (Μὴ με λίσ-μ' ὄν η.)

229. Λαχεῖον (λα, χιών.) -- 230. Ἐκάθη-Ἐκάτη. -- 231. Ἐλθα-Ἀβελ. -- 232. Ἦ Ἄρτα, ὁ ἄρτος.

233. Λ 234. ΙΣΠΑΝΙΑ
ΜΥΣ ΚΥΡΟΣ
ΣΥΚΟΝ ΣΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΣ Σ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ

235. $1 \times 2 \times 3 - 4 \times 5 + 6 - 7 - 8 + 9 = 10$. -- 236. ΑΡΙΑΔΝΗ (ΠρίΑμος, ΣπΡος, ὄπιον ἘκΔση, Ρόδος, Μίνως, ΚρηΤη.) -- 237. Λάδι βροχεῖ, κάστανα χιονίζει. -- 238. Σπείρε διὰ τὰ θερίσσης. (Σ - Πύρ ἔστι διὰ τὸ ἔρ εἰς ὅς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μετὰ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αὐτὸν ὅσον τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὶ λέξεις ἀπλᾶς. -- Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτιμῶνος ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται].

Χαιρετῶ ἅπαντας τὸν Διαπλαστικόσμον.
Θεοδίδης Ἀλέξανδρος (1Α', 108)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' οἰκοτροφείου

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ζητήσατε δι' ἐπιστολικὸν δελταρίου τὸ ἀρτὶ ἐκδοτὸν πρὸς τὸν τύπον, ἀνακατασκευάζον καὶ πλούσιον εἰς μεταρρυθμίσεις πρόγραμμα τοῦ ὀγδόου Σχολικοῦ ἔτους, μετὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τῶν Συγγραμμάτων τῆς Σχολῆς (ᾠ-Εγκυκλοπαίδεια, Ἐμπορικὴ Μορφώσις Α καὶ Β Βαθμίδος, Τόμ. 4 καὶ τοῦ Ἐμπορίου Τόμ. 3.) ὁδὸς Νοταρᾶ, 68 - Πειραιᾶ.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 33 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 273]

ΑΘΗΝΩΝ: Τίτα Α. Χατζηλιάκου, Γ. Α. Μαυρίδης, Παρασκευὴ Στ. Ματαρά, Δ. Α. Πετσάλης, Παμφῶς Καίτη, Ν. Τζαννετοπούλου, Εὐρυδίκη Κωνσταντακοπούλου, Κάκια Γρ. Ξενοπούλου, Π. Γ. Χατζιδάκης, Ἀναστασία Κωνσταντακοπούλου, Λίλος Κανέλλης. Ι. Ἐλ. Κωνσταντοπούλου, Ζωή Γ. Στράτου, Εὐγενία Λαμπραδίου, Χαρ. Σούλης. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Εὐαγ. Σ. Σουλελῆς, Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου, Φ. Θ. Κοσκινῆς, Ἀθ. Ἐμ. Βεκιαρέλης, Λελέ Γ. Καζανόβα.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Σταθὼν Δρόσου. ΑΝΔΡΟΥ: Δ. Α. Καραουλάνης, Π. Α. Χρηστάπουλος, Π. Α. Κουλοῦθρου (32-33) Α. Κωστάρας. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Παν. Γ. Γράβαρης. ΙΘΑΚΗΣ: Ν. Α. Μαρούδας. ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἰω. Α. Πρωτόπαππας, Λεων. Α. Νικολόπουλος. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ν. Α. Κακολίσης, Μ. Φλαμπουριάσης (32) Στέφανος Κακολίσης, Ὑολάνδα Πολίτη. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἀθ. Γ. Κατσαρός. ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Ἰωαν. Ψωμάς. ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ: Βασ. Γ. Πολυχρονάκης. ΔΙΜΗΝΗΣ: Εὐαγ. Στ. Χαρίτων, Γεωρ. Σ. Χρυσόπουλος. ΝΑΞΟΥ: Ἰωαν. Α. Σκληράκης, Σταῦρος Ἐμ. Δελαμάνης. ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Νίκος Α. Λαμπρακοπούλου.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ἰουλίου τὸ ἀπύγευμα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2445 οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἑτησίαν, ἐννεάμηνην, ἑξαμήνην ἢ τρίμηνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἰουλίου. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοὶ:

251, ἐκέκρδισεν ἐν ὁρολόγιον τῆς τοπικῆς.
1038, 819, ἐκέκρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του.
1296, 667, 2001, ἐκέκρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.
1530, 1280, 938, 1751, ἐκέκρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του.
1910, 2167, 105, 2087, 46, ἐκέκρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ 1912.
2212, 754, 1481, 92, 1735, ἐκέκρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».
2126, 1826, 879, 1102, 503, 325, 1988, 1056, 2285, 956, ἐκέκρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιοδῶν ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3, 50.
184, 1645, 1246, 964, 136, 2380, 1870, 211, 992, 37, 1488, 418, 2143, 1356, 2027, 215, 2115, 471, 684, 346, ἐκέκρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιοδῶν ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μετὰ τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μετὰ τὸ 36 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, γὰρ τὰ δικαιούσαι τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρης ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέκρδισαν τόμους κατ' ἐκλογὴν των, ἀπληροῦνται σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρίσουν ποῖους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δώρων τοῦ 1911 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ὀκτωβρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἑτησίαν, ἢ ἐννεάμηνην, ἢ ἑξαμήνην, ἢ τρίμηνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου 1911. Εἶνε δὲ τὰ Δώρα καὶ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ὅμοια μετὰ τῆς παρούσης Τρίτης.

ΠΑΤΡΩΝ: Κων. Ι. Φαρμακίδης, Μαρία-Χρη-στίνα Λουριώτη.
ΣΚΥΡΟΥ: Κωνστ. Ἐμ. Σταυρινίδης, (32), Γ. Ι. Ψωμάς (32).
ΣΠΕΤΣΩΝ: Κ. Α. Γεωργιάδης.
ΣΤΕΝΗΣ (Εὐβοίας): Ν. Α. Γερακίνης (32).
ΣΥΡΟΥ: Ἀργυρῇ Α. Σπουργίτη, Μαργαρίτα Ἐβερτ.
ΤΗΝΟΥ: Ἰω. Γρ. Βοζάνης.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀντιγόνη Σ. Ἀθανασιάδου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Βασίλισσα τοῦ Χρυσοῦ, Ζ. Βαμβανούλας, Ἀναστ. Π. Παπαναστασίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Μαρία Π. Βόλτου, Σοφία Κοζαδίνου, Νίκος Κοζαδίνος.
ΔΡΕΣΣΔΕΣ: Βασίλ. Γαροφαλίδης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἰσμήνη Γ. Τσαβέλλα (31-32).
ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Πέννα Ποιητοῦ, Τῆς Δύσης τὸ Ροδόζωμα.
ΚΩΝ. ΠΟΛΕΩΣ: Ἀφρ-Σβῶτε (32-33).
ΛΑΜΠΟΒΟΥ: Ἀριστ. Ζάππας.
ΠΟΡΤ-ΣΑ-ΙΔ: Μαργαρίτα Μόσχου.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἰωαν. Μ. Λομβάρδος (32-33), Ἀμαλία Γαλιάδου (31).
ΧΙΟΥ: Καμίρη τῶν Γονέων.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΑΘΑΝ. Ε.Μ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ ὁδὸς Εὐρυπιδίου 73 ἐν Πειραιεὶ καὶ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ μαθητὴς Γυμνασίου ἐν Λαρίσσει. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργάτως δι' ἑξὶ μῆνας, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τρεῖς. Ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς Λυγου-στοῦ.

Πλεονάζουν δρ. 0,10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

ΒΛΑΒΙΑΝΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

(Θεραπεία Νευρικών καὶ Φρενικών νοσημάτων)

Πατήσια Ἀθηνῶν, ὁδὸς Κύπρου 2 καὶ 4

Τηλέφωνον ἀριθ. 314.

Γραφεῖα ἐν Ἀθῆναις, ὁδὸς Σταδίου 45

Τηλέφωνον ἀριθ. 207.

10-12 π. μ. καὶ 5-6 μ. μ.

Κανονισμοὶ καὶ πληροφορίες δωρεάν τῷ αἰτούντι.